

พระธรรมดาเนียล - หนึ่งร้อยยี่สิบเอ็ด

การไขความหมายแห่งหมายสำคัญของวาระสุดท้าย:

การเข้าใจถ้อยชี้แนะของพระคริสต์เกี่ยวกับต้นไม้ที่ผลิใบในฤดูใบไม้ผลิ

Jeff Pippenger

2024-03-07

พระคริสต์ทรงชี้ให้ประชากรของพระองค์มองดูต้นไม้ที่เริ่มผลิใบในฤดูใบไม้ผลิ เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจ "หมายสำคัญ" และนัยของ "หมายสำคัญ" แห่งวาระสุดท้าย

"พระคริสต์ได้ทรงบัญชาประชากรของพระองค์ให้เฝ้าดูหมายสำคัญแห่งการเสด็จมาของพระองค์ และให้ชื่นชมยินดีเมื่อพวกเขาจะได้เห็นสัญญาณแห่งการมาถึงของพระมหากษัตริย์ของตน 'เมื่อสิ่งเหล่านี้เริ่มบังเกิดขึ้น' พระองค์ตรัสว่า 'จงเงยหน้าขึ้น และยกศีรษะของท่านขึ้น เพราะการไถของท่านใกล้จะมาถึงแล้ว' พระองค์ทรงชี้ให้บรรดาผู้ติดตามของพระองค์ดูต้นไม้ที่ผลิใบในฤดูใบไม้ผลิ และตรัสว่า 'เมื่อต้นไม้เหล่านั้นแตกใบออก ท่านทั้งหลายก็เห็นและรู้ได้ด้วยตนเองว่าฤดูร้อนใกล้เข้ามาแล้ว ฉันใดก็ฉันนั้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งเหล่านี้บังเกิดขึ้น ก็จงรู้เถิดว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว' ลูกา 21:28, 30, 31" สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 308.

"หมายสำคัญ" แห่งวาระสุดท้ายได้ถูกแสดงเป็นแบบลวงหน้าโดย "หมายสำคัญ" ที่ประกาศและเปิดทางให้แก่การเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง "หมายสำคัญ" เหล่านี้รวมถึงการสิ้นสະเทือนของท้องฟ้าสวรรค์ แต่โยเอลระบุว่า "หมายสำคัญ" แห่งวาระสุดท้าย คือวันเวลาเมื่อจะมีการค้นหาความชั่วช้าของอิสราเอลและไม่พบ เมื่อภูเขาบริสุทธิ์ของพระเจ้าเป็นบริสุทธิ์ตลอดไป เพราะจะไม่มีคนต่างดาวคนใดผ่านเข้าไปในนั้นอีกเลย การสิ้นสະเทือนแห่งอำนาจของฟ้าสวรรค์นั้น จะรวมถึงการสิ้นสະเทือนแห่งอำนาจของแผ่นดินโลกด้วย ซีสเตอร์ไวท์ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างการสิ้นสະเทือนแห่งอำนาจของฟ้าสวรรค์กับอำนาจของแผ่นดินโลก.

"วันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 1848

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานนิมิตแก่ข้าพเจ้าเกี่ยวกับการสิ้นคลอนแห่งบรรดาอำนาจของฟ้าสวรรค์ ข้าพเจ้าเห็นว่า เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า 'ฟ้าสวรรค์' ในการประทานหมายสำคัญทั้งหลายที่บันทึกไว้โดยมัทธิว มาระโก และลูกา พระองค์ทรงหมายถึงฟ้าสวรรค์ และเมื่อพระองค์ตรัสว่า 'แผ่นดินโลก' พระองค์ก็ทรงหมายถึงแผ่นดินโลก อำนาจทั้งหลายแห่งฟ้าสวรรค์คือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลาย สิ่งเหล่านี้ปกครองอยู่ในฟ้าสวรรค์ อำนาจทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกคือสิ่งทั้งหลายที่ปกครองอยู่บนแผ่นดินโลก อำนาจทั้งหลายแห่งฟ้าสวรรค์จะถูกสิ้นคลอนด้วยพระสุรเสียงของพระเจ้า แล้วดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลายจะถูกเคลื่อนออกจากตำแหน่งของตน สิ่งเหล่านี้จะไม่สูญสิ้นไป แต่จะถูกสิ้นคลอนด้วยพระสุรเสียงของพระเจ้า"

"เมฆมืดที่บนหนักเคลื่อนขึ้นมาและปะทะกัน บรรยากาศแยกออกและม้วนถอยกลับ; แล้วเราก็สามารถมองเห็นไปผ่านช่องเปิดในกลุ่มดาวนายพราน ซึ่งเป็นที่ที่พระสุรเสียงของพระเจ้าดังออกมา นครบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาทางช่องเปิดนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าบัดนี้บรรดาอำนาจแห่งแผ่นดินโลกกำลังถูกเขย่า และเหตุการณ์ทั้งหลายก็ดำเนินมาตามลำดับ สงคราม และข่าวลือเรื่องสงคราม ดาบ การกันดารอาหาร

และโรคระบาด เป็นสิ่งแรกที่เขย่าวรรดาอำนาจแห่งแผ่นดินโลก
แล้วพระสุรเสียงของพระเจ้าจะเขย่าวรรดาอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ทั้งโลกนี้ด้วย
ข้าพเจ้าเห็นว่าการเขย่าวรรดาอำนาจในยุโรปนั้น
มิใช่ดังที่บางคนสงสัยสอนว่าเป็นการเขย่าวรรดาอำนาจแห่งฟ้าสวรรค์
แต่เป็นการเขย่าวรรดาประชาชาติที่กริวโกรธ” Early Writings, 41.

การสิ้นเสทือนของฟ้าสวรรค์ในพระธรรมมัทธิว มาระโก และลูกา
เป็นภาพแทนการสิ้นเสทือนของอำนาจทั้งหลายที่ปกครองฟ้าสวรรค์ ดังที่มีดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์
และดวงดาวเป็นสัญลักษณ์ อำนาจฝ่ายสวรรค์ทั้งหมดเหล่านี้ได้ถูกสิ้นเสทือน และก่อให้เกิด “หมายสำคัญ”
ต่าง ๆ ซึ่งนำเข้าสู่และประกาศการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
อำนาจฝ่ายสวรรค์เหล่านี้จะถูกสิ้นเสทือนอีกครั้งหนึ่งในระหว่างการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม
แต่ในการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้น อำนาจแห่งแผ่นดินโลกจะถูกสิ้นเสทือนด้วย
อำนาจแห่งแผ่นดินโลกคืออำนาจทั้งหลายที่ปกครองโลก เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001
สิ่งที่ถูกสิ้นเสทือนคืออำนาจแห่งแผ่นดินโลก มิใช่อำนาจแห่งฟ้าสวรรค์

“บัดนี้มิใช่คำกล่าวออกมาหรือว่าข้าพเจ้าได้ประกาศว่านครนิวยอร์กจะถูกกวาดล้างไปด้วยคลื่นยักษ์น้ำทะเล?
เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่เคยกล่าวเลย ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า
เมื่อข้าพเจ้ามองดูอาคารใหญ่โตทั้งหลายที่กำลังก่อสร้างขึ้นที่นั่น สูงขึ้นไปเป็นชั้นแล้วชั้นเล่า
ข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘เหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวยิ่งจะเกิดขึ้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงลุกขึ้นเพื่อทรงเขย่าวรรดา
แผ่นดินโลกอย่างรุนแรงยิ่ง! เมื่อนั้นถ้อยคำแห่งวิวรณ์ 18:1-3 จะสำเร็จเป็นจริง’
วิวรณ์บทที่สิบแปดทั้งบทเป็นคำเตือนถึงสิ่งที่จะมาถึงโลก
แต่ข้าพเจ้าไม่ได้รับความกระจ่างโดยเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับนครนิวยอร์ก
นอกจากว่าข้าพเจ้าทราบว่
วันหนึ่งอาคารใหญ่โตที่นั่นจะถูกเหวี่ยงล้มลงด้วยการหันกลับและคว่ำกลับแห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
จากความสว่างที่ประทอนแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าความพินาศอยู่ในโลกนี้
พระดำรัสคำเดียวจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
การแต่ต้องเพียงครั้งเดียวแห่งฤทธิ์เดชอันทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์
และโครงสร้างมหึมาเหล่านี้ก็จะพังทลายลง
จะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นซึ่งความน่าสะพรึงกลัวของมันนั้นเกินกว่าที่เราจะจินตนาการได้” Review and
Herald, July 5, 1906.

ในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ เครื่องหมายประการหนึ่งที่ลูกาได้บันทึกไว้คือ
“ความทุกข์ร้อนของบรรดาประชาชาติ”
บรรดาประชาชาติเป็นตัวแทนของอำนาจทั้งหลายที่ปกครองแผ่นดินโลก และในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001
ทุกประชาชาติบนแผ่นดินโลกได้ถูกสิ้นเสทือน เมื่อวิบัติประการที่สามได้มาถึงในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์
การสิ้นเสทือนฝ่ายโลกนั้นได้รับการกล่าวถึงในลูกาบทที่ยี่สิบเอ็ด แต่ไม่ได้กล่าวด้วยสำนวนพระคัมภีร์ที่ว่า
การสิ้นเสทือนของบรรดาอำนาจแห่งแผ่นดินโลก หากแต่ได้รับการกล่าวโดยวลีว่า
“ความทุกข์ร้อนของบรรดาประชาชาติ” ดังที่ได้บังเกิดแก่ประชาชาติทั้งหลายของโลก
เมื่ออาคารใหญ่โตแห่งนครนิวยอร์กถูกทำลายลง “ความทุกข์ร้อนของบรรดาประชาชาติ” ในพระธรรมลูกา
คือการสิ้นเสทือนของบรรดาอำนาจแห่งแผ่นดินโลก
และสิ่งนี้ได้สำเร็จแล้วในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์.

“ข้าพเจ้าเห็นว่าบัดนี้อำนาจแห่งแผ่นดินโลกกำลังถูกสิ้นคลอน
และเหตุการณ์ทั้งหลายก็บังเกิดขึ้นตามลำดับ สงคราม และข่าวลือเรื่องสงคราม ดาบ การกัณดารอาหาร
และโรคระบาด เป็นสิ่งแรกที่สิ้นคลอนอำนาจแห่งแผ่นดินโลก

แล้วพระสุรเสียงของพระเจ้าจะทรงสิ้นคลอนดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ทั้งแผ่นดินโลกนี้ด้วย
ข้าพเจ้าเห็นว่าการสิ้นคลอนของอำนาจต่าง ๆ ในยุโรปนั้น
มิใช่ดังที่บางคนสงสัยสอนว่าเป็นการสิ้นคลอนแห่งอำนาจทั้งหลายในสวรรค์
หากแต่เป็นการสิ้นคลอนของบรรดาประชาชาติที่กำลังกริ้วโกรธ” Early Writings, 41.

“การสิ้นคลอนของอำนาจทั้งหลายของบรรดาประชาชาติผู้กริ้วโกรธ” คือการสิ้นคลอนของ
“อำนาจแห่งแผ่นดินโลก” ดังที่ได้แสดงให้เห็นในประวัติศาสตร์ยุคแรกของแอดเวนติส โดยการสิ้นคลอนของ
“อำนาจทั้งหลายในยุโรป” อูไรยาห์ สมิธ ได้ระบุสิ่งที่กำลังสิ้นคลอนอำนาจทั้งหลายในยุโรปในปี 1838.

“ดังที่ช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ของแตรโบนี้ [แตรโบที่ 6]
เริ่มต้นขึ้นด้วยการที่จักรพรรดิคริสเตียนแห่งบูรพาสละอำนาจโดยสมัครใจไว้ในมือของพวกเติร์ก
ฉะนั้นเราก็อาจสรุปได้อย่างสมควรว่า การสิ้นสุดของช่วงเวลานั้นย่อมจะมีเครื่องหมายด้วยการที่สุลต่านแห่ง
ตุรกีสละอำนาจนั้นโดยสมัครใจกลับคืนสู่มือของคริสเตียนอีกครั้งหนึ่ง ในปี ค.ศ. 1838
ตุรกีเข้าไปพัวพันอยู่ในสงครามกับอียิปต์ ฝ่ายอียิปต์มีท่าทีว่าจะโค่นล้มอำนาจของตุรกีได้
เพื่อป้องกันมิให้เป็นเช่นนั้น มหาอำนาจใหญ่สี่ชาติแห่งยุโรป คือ อังกฤษ รัสเซีย ออสเตรีย และปรัสเซีย
ได้เข้าแทรกแซงเพื่อค้ำจุนรัฐบาลตุรกี ตุรกียอมรับการแทรกแซงของพวกเขา
จึงได้มีการประชุมขึ้นที่กรุงลอนดอน ซึ่งในการประชุมนั้นได้มีการร่างคำขาดเพื่อจะนำไปเสนอต่อเมเฮเมต
อาลี มหาอำมาตย์แห่งอียิปต์ เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า เมื่อคำขาดฉบับนี้จะถูกนำไปอยู่ในมือของเมเฮเมต
ชะตากรรมของจักรวรรดิออตโตมันก็จะตกอยู่ในมือของมหาอำนาจคริสเตียนแห่งยุโรปโดยแท้จริง
คำขาดฉบับนี้ถูกนำไปอยู่ในมือของเมเฮเมตเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840! และในวันเดียวกันนั้นเอง
สุลต่านได้มีบันทึกข้อความฉบับหนึ่งถึงเอกอัครราชทูตของมหาอำนาจทั้งสี่ เพื่อสอบถามว่าควรจะทำเนิ่น
การอย่างไรในกรณีที่เมเฮเมตปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พวกเขาได้เสนอไว้ คำตอบก็คือ
พระองค์ไม่จำเป็นต้องทรงวิตกเกี่ยวกับเหตุการณ์ใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้น
เพราะพวกเขาได้จัดเตรียมการสำหรับกรณีนั้นไว้แล้ว ช่วงเวลาเชิงพยากรณ์นั้นสิ้นสุดลง
และในวันเดียวกันนั้นเอง การควบคุมกิจการของมุสลิมก็ได้ผ่านไปอยู่ในมือของคริสเตียน
เช่นเดียวกับที่การควบคุมกิจการของคริสเตียนได้ผ่านไปอยู่ในมือของมุสลิมเมื่อ 391 ปีกับ 15
วันก่อนหน้านั้น ดังนั้น วัตถุประสงค์ที่สองจึงสิ้นสุดลง และแตรโบที่หกก็ยุติการเป่าเสียงลง” Uriah Smith,
Synopsis of Present Truth, 218.

อิสลามแห่งวัตถุประสงค์ที่สองได้ผ่านพ้นจุดสูงสุดแห่งอำนาจของตนไปแล้ว
ซึ่งตามพระวาทะของพระเจ้านั้นจะต้องดำเนินต่อไปเป็นเวลาสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสิบห้าวัน กระนั้น
ในทศวรรษ 1830 อียิปต์กำลังพยายามสถาปนาคอลลีเฟอ์ชันใหม่ในอียิปต์
เพื่อจุดประสงค์ในการสานต่อญูฮาดครั้งยิ่งใหญ่ประการที่สองในประวัติศาสตร์มุสลิม
ความเป็นไปได้ที่จะเกิดสงครามอิสลามขึ้นอีกกำลังทำให้ชาติมหาอำนาจยุโรปสั่นสะท้านด้วยความหวาดกลัว
ตลอดหลายทศวรรษ วิกฤติแห่งการที่อิสลามอาจจุดสงครามขึ้นอีกครั้งนี้
ถูกเรียกขานโดยบรรดานักประวัติศาสตร์และผู้สื่อข่าวในช่วงปีเหล่านั้นว่า “ปัญหาตะวันออก” สงครามของบุตร
แห่งทิศตะวันออกได้ถูกดำเนินมาเป็นเวลาหลายศตวรรษเพื่อต่อต้านบรรดาประชาชาติแห่งยุโรป
ผู้ซึ่งได้รับศาสนาของตนจากคริสตจักรโรมัน ในปี 1838 “ความทุกข์ยากของบรรดาประชาชาติ”
ซึ่งพระคริสต์ได้ตรัสถึงนั้น เป็นภาพแทนของการสิ้นสละเทือนของบรรดาประชาชาติผู้กริ้วโกรธ
อันเกิดจากสงครามที่อิสลามนำมาต่อสู้กับอดีตจักรวรรดิโรมัน

“โดย [การปล่อย] ทูตสวรรค์ทั้งสี่ซึ่งถูกผูกไว้ ณ แม่น้ำไทกริส ยูเฟรติส ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
บัดนี้พระเจ้ากำลังจะทรงยอมให้ชนชาติหลักทั้งสี่ซึ่งจักรวรรดิออตโตมันประกอบขึ้นนั้น
ซึ่งได้พยายามอย่างสูญเปล่าที่จะพิชิตจักรวรรดิตะวันออก ณ กรุงคอนสแตนติโนเปิล
และได้รุกคืบหน้าเพียงเล็กน้อยในการพิชิตยุโรป บัดนี้เข้ายึดกรุงคอนสแตนติโนเปิล

และเข้ารุกรานพร้อมทั้งพิชิตยุโรปหนึ่งในสามส่วน
ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นราวกลางคริสต์ศตวรรษที่สิบห้า” Works of William Miller, Volume 2,
121.

ความทุกข์ลำบากของบรรดาประชาชาติในเรื่องราวที่พบในลูกาเป็นไป “ด้วยความฉงนสนเท่ห์;
ทะเลและคลื่นคำราม” และด้วยที่ “ใจของมนุษย์ก็สลับไสไปด้วยความกลัว
และด้วยการเผ่าคอบสิ่งทั้งหลายซึ่งกำลังจะมาถึงโลก” ความฉงนสนเท่ห์ของปัญหาตะวันออกยังคงก่อความปั่น
ป่วนแก่บรรดามหาอำนาจของแผ่นดินโลกสืบต่อไปจนเข้าสู่ศตวรรษที่ยี่สิบ
และสัญลักษณ์แห่งความทุกข์ลำบากนั้นก็คือ “ใจของมนุษย์สลับไสไปด้วยความกลัว” และ
“ทะเลกับคลื่นคำราม”

“การประทับตราผู้รับใช้ของพระเจ้านี้เป็นสิ่งเดียวกันกับที่ได้ทรงสำแดงแก่นิมิตของเอเสเคียล
ยอห์นก็ได้เป็นพยานถึงการเปิดเผยอันน่าตกตะลึงยิ่งนี้ด้วย เขาเห็นทะเลและคลื่นคำราม
และใจของมนุษย์ก็ลึมเหลวเพราะความกลัว เขาได้เห็นแผ่นดินโลกหวั่นไหว
และภูเขาทั้งหลายถูกพัดพาไปสู่ท่ามกลางทะเล (ซึ่งกำลังเกิดขึ้นจริงอย่างแท้จริง)
น้ำของทะเลนั้นคำรามและปั่นป่วน และภูเขาทั้งหลายก็สิ้นสะเทือนเพราะการพองขึ้นของมัน
เขาได้รับการสำแดงให้เห็นโรคระบาด ภัยพิบัติ ทุพภิกขภัย และความตาย
กำลังปฏิบัติภารกิจอันน่าสะพรึงกลัวของมัน” Testimonies to Ministers, 445.

เมื่อยอห์นได้รับการสำแดงเรื่องการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
เขาได้เห็นความทุกข์ลำบากของบรรดาประชาชาติ ดังที่พรรณนาไว้โดยทะเลและคลื่นคำราม
และจิตใจของมนุษย์ก็สิ้นกำลังลงเพราะความหวาดกลัว
และนั่นคือการประทับตราเดียวกันกับที่เอเสเคียลได้รับการสำแดงในบทที่เก้า
เอเสเคียลได้รับการสำแดงถึงองค์ประกอบภายในของการประทับตรา
และยอห์นได้รับการสำแดงถึงองค์ประกอบภายนอกที่สัมพันธ์กับการประทับตรา
ยอห์นเห็นว่าการที่บรรดาประชาชาติโกรธเกรี้ยวนั้นสัมพันธ์กับการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
และการที่บรรดาประชาชาติโกรธเกรี้ยวนี้ก็คือความทุกข์ลำบากของประชาชาติในพระกิตติคุณลูกา
ซึ่งในทางประวัติศาสตร์ระบุว่าเป็นปัญหาฝ่ายตะวันออก ยอห์นได้รับการสำแดงว่า
อิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม เป็นหมายสำคัญภายนอกของการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

“ปัจจุบันเป็นเวลาแห่งความสนใจอันท่วมท้นสำหรับบรรดาผู้มีชีวิตอยู่ทั้งหลาย ผู้ปกครองและรัฐบุรุษ
บรรดาผู้ดำรงตำแหน่งแห่งความไว้วางใจและอำนาจ ชายและหญิงผู้มีความคิดจากทุกชนชั้น
ต่างพงความสนใจไปยังเหตุการณ์ทั้งหลายที่กำลังเกิดขึ้นรอบตัวเรา
พวกเขากำลังเฝ้าดูความสัมพันธ์อันตึงเครียดและไร้ความสงบซึ่งดำรงอยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ
พวกเขาสังเกตเห็นความเข้มข้นอันกำลังเข้าครอบงำองค์ประกอบทุกประการของโลกนี้
และพวกเขาตระหนักว่าบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่และซึ่ขาดกำลังจะอุบัติขึ้น—ว่าโลกกำลังยืนอยู่ ณ
ขอบแห่งวิกฤตอันมหึมา”

“บัดนี้เหล่าทูตสวรรค์กำลังกักเหนี่ยวลมแห่งความขัดแย้งไว้
เพื่อมิให้พัดโหมจนกว่าโลกจะได้รับการเตือนถึงหายนะที่กำลังจะมาถึงของมัน; แต่พายุกำลังก่อตัวขึ้น
พร้อมที่จะปะทูลงเหนือแผ่นดินโลก;
และเมื่อพระเจ้าจะทรงบัญชาให้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ปล่อยลมทั้งหลายออกไป
ก็จะเกิดภาพแห่งความขัดแย้งเช่นนั้น ซึ่งไม่มีปากกาใดจะพรรณนาได้”

“พระคัมภีร์ และพระคัมภีร์เท่านั้น ที่ให้ทัศนะอันถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้
ที่นี้ได้ทรงสำแดงภาพเหตุการณ์สุดท้ายอันยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ของโลกเรา

เหตุการณ์ซึ่งบัดนี้ได้ทอดเงาสว่างหน้ามาแล้ว
เสียงแห่งการใกล้เข้ามาของเหตุการณ์เหล่านั้นทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือน
และใจของมนุษย์วายลงด้วยความหวาดกลัว” Education, 179, 180.

ในลูกาบทที่ยี่สิบเอ็ด พระเยซูทรงระบุถึง “หมายสำคัญ” ที่นำเข้าสู่ขบวนการมิลเลอไรต์ และ “หมายสำคัญ” ทั้งสิ้นนั้น ตามคำกล่าวของซิสเตอร์ไวท์ ก็ได้สำเร็จครบถ้วนแล้ว แผ่นดินไหวที่ลิสบอน วันมืดมืด การตกลงมาของดวงดาว และความทุกข์ลำบากของบรรดาประชาชาติ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนการสิ้นคลอนแห่งอำนาจทั้งหลายของโลก อันได้สำเร็จโดยอิสลามผ่านความหวาดกลัวที่เกิดขึ้นจากปัญหาตะวันออก ล้วนได้สำเร็จแล้ว “หมายสำคัญ” ของมิลเลอไรต์ยังรวมถึงบุตรมนุษย์เสด็จมาพร้อมกับเมฆ ซึ่งได้สำเร็จตามลำดับที่ถูกต้องดังที่พระคริสต์ได้ทรงประทาน “หมายสำคัญ” เหล่านั้นไว้ เพราะภายหลังจากความทุกข์ลำบากของบรรดาประชาชาติสิ้นสุดลงพร้อมกับการยับยั้งอำนาจสูงสุดของออตโตมันในปี 1840 พระคริสต์ได้เสด็จเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และเมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์ก็เสด็จมาพร้อมกับเมฆ

“และดูเถิด มีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์เสด็จมาพร้อมกับเมฆแห่งฟ้าสวรรค์ และพระองค์เสด็จมาถึงองค์ผู้ซราแห่งวันเวลา และเขาทั้งหลายได้นำพระองค์เข้าเฝ้าพระพักตร์พระองค์ และได้ทรงประทานอำนาจ สิริ และราชอาณาจักรแก่พระองค์ เพื่อชนชาติทั้งหลาย ประชาชาติทั้งสิ้น และทุกภาษา จะได้ปรนนิบัติพระองค์ อำนาจของพระองค์เป็นอำนาจนิรันดร์ ซึ่งจะไม่ผ่านพ้นไป” ดาเนียล 7:13, 14 การเสด็จมาของพระคริสต์ตามที่พรรณนาไว้ในที่นี้ มิใช่การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์สู่โลก พระองค์เสด็จมายังองค์ผู้ซราแห่งวันเวลาในสวรรค์ เพื่อทรงรับอำนาจ สิริ และราชอาณาจักร ซึ่งจะทรงได้รับเมื่อสิ้นสุดพระราชกิจของพระองค์ในฐานะคนกลาง การเสด็จมาครั้งนี้เอง มิใช่การเสด็จกลับมาครั้งที่สองสู่โลกของพระองค์ ที่ได้มีคำพยากรณ์ล่วงหน้าไว้ว่า จะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุด 2300 วันในปี ค.ศ. 1844 มหาบุโรทั่งทองคำใหญ่ของเรา พร้อมด้วยทูตสวรรค์ทั้งหลาย เสด็จเข้าสู่อภิสุทธิสถาน และที่นั่นทรงปรากฏเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เพื่อทรงประกอบพระราชกิจช่วงสุดท้ายแห่งการปรนนิบัติของพระองค์เพื่อมนุษย์—เพื่อทรงกระทำพระราชกิจแห่งการพิพากษาใต้สวน และเพื่อทรงลบมลทินบาปแทนบรรดาผู้ที่ปรากฏว่าเป็นผู้มีสิทธิได้รับพระคุณประโยชน์นั้น” The Great Controversy, 479.

“หมายสำคัญ” ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ เป็นแบบอย่างของ “หมายสำคัญ” ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เมื่อพระคริสต์ประทานพยากรณ์ประการที่สองแก่เรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์นั้นด้วยคำอุปมา พระองค์ทรงชี้เหล่าสาวกของพระองค์ไปยัง “ต้น ไม้แห่งฤดูใบไม้ผลิที่กำลังแตกหน่อ” พระองค์ทรงแจ้งแก่พวกเขาว่า เมื่อใดที่ต้น ไม้เริ่มแตกหน่อ พวกเขาจะรู้ว่าใกล้ถึงอวสานของโลกแล้ว และคนชั่วอายุนั้นซึ่งเป็นพยานเห็นต้น ไม้แห่งฤดูใบไม้ผลิที่กำลังแตกหน่อ จะมีชีวิตอยู่จนได้เห็นฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน โลกผ่านพ้นไป ในเพลงเพลงแห่งการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์.

เมื่อมันผลิบแล้ว ท่านทั้งหลายก็เห็นและรู้ได้ด้วยตนเองว่าฤดูร้อนใกล้เข้ามาแล้ว ฉันทใด เมื่อท่านทั้งหลายเห็นเหตุการณ์เหล่านี้บังเกิดขึ้น ก็จงรู้เถิดว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว ฉันทนั้น เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนชั่วอายุนั้นจะไม่ล่องลับไปจนกว่าสิงห์ทั้งปวงจะสำเร็จ ฟ้าและแผ่นดินจะล่องไป แต่ถ้อยคำของเราจะไม่ล่องไปเลย ลูกา 21:30-33

ดังนั้น คำถามจึงกลายเป็นว่า “ต้น ไม้ นั้นเริ่มแตกหน่อเมื่อใด?” ฝนปลายฤดูเริ่มโปรยลงมาในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ซึ่งตามคำกล่าวของอิสยาห์ นั่นคือ “วันนั้น” แห่ง “ลมพายุของพระองค์ในวันแห่งลมตะวันออก”

ของพระเจ้า

เมื่อพระองค์ทรงลงโทษเขาแต่พอประมาณ เมื่อทรงขับไล่เขาไป พระองค์ก็ทรงโต้แย้งกับเขา พระองค์ทรงรังบ่มอันรุนแรงของพระองค์ในวันแห่งลมตะวันออก ฉะนั้น ความชั่วช้าของยาโคบจะได้รับการชำระให้หมดไป และนี่คือผลทั้งหมดแห่งการปลดบาปของเขาออกเสีย คือเมื่อเขาทำให้บรรดาศิลาแห่งแท่นบูชาเป็นเหมือนหินชอล์กที่ถูกทุบจนแตกกระจาย บรรดาเสา รูปเคารพ และรูปเคารพทั้งหลายจะไม่ตั้งอยู่ต่อไป ถึงกระนั้น เมืองที่มีป้อมปราการก็จะร้างเปล่า ที่อยู่อาศัยจะถูกทอดทิ้ง และถูกปล่อยไว้ดูจกนทุรกันดาร ที่นั้นลูกวัวจะกินหญ้า และที่นั้นมันจะนอนลง และกัดกินกิ่งก้านของมันเสีย เมื่อกิ่งก้านของมันแห้งแล้ว ก็จะถูกหักออก พวกผู้หญิงจะมาและใช้มันเป็นเชื้อไฟ เพราะว่าเป็นชนชาติที่ปราศจากความเข้าใจ ฉะนั้น พระองค์ผู้ทรงสร้างเขาจะไม่ทรงเมตตาเขา และพระองค์ผู้ทรงปั้นแต่งเขาจะไม่ทรงสำแดงพระกรุณาแก่เขา และจะบังเกิดขึ้นในวันนั้นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำดวงจันทร์ใหญ่ลงสู่สวรรค์แห่งอียิปต์ และเจ้าทั้งหลาย โอ บุตรทั้งหลายแห่งอิสราเอล จะถูกรวบรวมทีละคน และจะบังเกิดขึ้นในวันนั้นว่า จะมีการเป่าแตรใหญ่ และบรรดาผู้ที่โกลั้จะพินาศในแผ่นดินอัสซีเรีย และบรรดาผู้ถูกขับไล่ในแผ่นดินอียิปต์จะมา และจะนมัสการพระยาห์เวห์ ณ ภูเขาบรูซอห์ในกรุงเยรูซาเล็ม อัสยาห์ 27:8-13

ฝนปลายฤดูเริ่มโปรยลงมาเป็นละออง (ตามขนาดที่กำหนด) เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และการโต้แย้งเกี่ยวกับข่าวสารแห่งฝนปลายฤดูและข่าวสารสันติภาพและความปลอดภัยอันปลอมแปลงก็ได้เริ่มขึ้น ประวัติของการโต้แย้งนั้นคือสถานที่ซึ่งความชั่วช้าของยาโคบถูกกำจัดออกไป (ชำระล้าง หมายถึงได้รับการลบมลทินบาป) ประวัติของการโต้แย้งนั้น ซึ่งเป็นการโต้แย้งแห่งฮาบากุก คือช่วงเวลาแห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งสิ้นสุดลงด้วยการที่เซเวนต์เดย์แอ็ดเวนติสต์ฝ่ายเลาตีเซียถูกคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะมันในฐานะ "นครที่มีป้อมปราการ" จะต้องรกร้างว่างเปล่า เพราะมันได้กลายเป็นนครของชนชาติที่ไร้ความเข้าใจ ผู้ซึ่งไม่พบความเมตตาหรือความโปรดปราน ในเวลานั้น "เสียงที่สอง" แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปด จะเป่าแตรใหญ่อันหนึ่ง ซึ่งคือแตรที่เจ็ดและวิบัติประการที่สาม และฝูงแกะอีกคอกหนึ่งของพระเจ้าจะมาและนมัสการ ณ "เยรูซาเล็ม" ซึ่งจะได้กลายเป็นขบวนการของคริสตจักรผู้มิชชั่นแล้ว

วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 บ่งชี้ว่าคนรุ่นสุดท้ายของประวัติศาสตร์โลกได้มาถึงแล้ว และเฉพาะผู้ที่สังเกตเห็นต้นไม้ที่กำลังผลิใบในฤดูใบไม้ผลิเท่านั้นที่จะได้รับฝนซึ่งเป็นเหตุให้ต้นไม้เหล่านั้นมีเพียงผู้ที่ตระหนักรู้ว่าอิสลามแห่งวิบัติประการที่สามคือสิ่งซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการมาถึงของฝนชุกปลายฤดูและการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเท่านั้นที่จะอยู่ในกลุ่มนั้น

"เฉพาะผู้ที่ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับความสว่างที่ตนมีอยู่เท่านั้นที่จะได้รับความสว่างที่ยิ่งใหญ่กว่า เว้นแต่เราจะก้าวหน้าอยู่ทุกวันในการสำแดงคุณธรรมคริสเตียนอันมีชีวิตและปฏิบัติการณ์ เราจะไม่ตระหนักถึงการสำแดงต่าง ๆ ของพระวิญญูญาณบริสุทธิในการหลังฝนปลายฤดู อาจกำลังตกลงบนจิตใจทั้งหลายรอบตัวเรา แต่เราจะไม่สังเกตเห็นหรือรับเอาไว้" Testimonies to Ministers, 507.

"เราจะต้องไม่รอคอยฝนปลายฤดู

ฝนนั้นกำลังตกลงมาเหนือทุกคนที่จะยอมรับและฉวยเอาน้ำค้างและสายฝนแห่งพระคุณที่ตกลงมาเหนือเรา เมื่อเรารวบรวมเศษเสี้ยวของความสว่าง เมื่อเราซาบซึ้งในพระเมตตาอันแน่นอนของพระเจ้า ผู้ทรงพอพระทัยให้เราไว้วางใจในพระองค์ แล้วพระสัญญาทุกประการจะสำเร็จ 'เพราะแผ่นดินโลกทำให้หน่อของมันงอกขึ้น และสวนทำให้สิ่งที่หวานไว้ในนั้นงอกขึ้นฉันใด องค์พระผู้เป็น

เจ้าพระเจ้าจะทรงกระทำให้ความชอบธรรมและคำสรรเสริญงอกขึ้นต่อหน้าประชาชาติทั้งสิ้นฉันนั้น’ (อิสยาห์ 61:11) ทั้งแผ่นดินโลกจะต้องเต็มไปด้วยพระสิริของพระเจ้า” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

เราจะศึกษาต่อไปในบทความถัดไป.

“เว้นเสียแต่ว่าบรรดาผู้ที่สามารถให้ความช่วยเหลือใน——จะถูกปลุกเร้าให้สำนึกในหน้าที่ของตน พวกเขาจะไม่ตระหนักถึงพระราชกิจของพระเจ้าเมื่อเสียงร้องอันกึกก้องของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะดังขึ้น เมื่อความสว่างส่องออกไปเพื่อให้แผ่นดินโลกได้รับความสว่าง แทนที่พวกเขาจะขึ้นมาช่วยพระยาห์เวห์ พวกเขา กลับจะต้องการผูกมัดพระราชกิจของพระองค์ให้สอดคล้องกับความคิดอันคับแคบของตน ขอให้ข้าพเจ้าบอกท่านทั้งหลายว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำในพระราชกิจสุดท้ายนี้ด้วยวิธีการที่อยู่นอกเหนือระเบียบแบบแผนทั่วไปอย่างมาก และในลักษณะที่จะขัดกับการวางแผนใด ๆ ของมนุษย์ จะมีบางคนในหมู่พวกเราที่ต้องการควบคุมพระราชกิจของพระเจ้าอยู่เสมอ ถึงกับกำหนดด้วยซ้ำว่าควรมีการเคลื่อนไหวใดบ้างเมื่อพระราชกิจก้าวหน้าไปภายใต้การทรงนำของทูตสวรรค์ผู้ซึ่งร่วมกับทูตสวรรค์องค์ที่สามในข่าวสารที่จะต้องประกาศแก่ชาวโลก พระเจ้าจะทรงใช้วิถีทางและเครื่องมือซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงกุมบังเหียนไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์เอง บรรดาคนงานจะประหลาดใจต่อวิธีการอันเรียบง่ายที่พระองค์จะทรงใช้เพื่อนำให้พระราชกิจแห่งความชอบธรรมของพระองค์บังเกิดขึ้นและสำเร็จสมบูรณ์” Testimonies to Ministers, 300.